

Censurat.

ANUL V

AUGUST 1935

Nr. 8

Motto : *Fără cinste și legalitate asanarea
țării este imposibilă*

SIC COGITO...

BCU Cluj / Central University Library Cluj
REVISTĂ PERIODICĂ LUNARĂ

Director : D^R. VICTOR CORBUL. medic-colonel în retragere
Redactor : D^R. VICTOR CORBUL. CLUJ, Str. Gen. Grigorescu Nr. 16.

NB. Toată revista fiind scrisul meu, articolele nu sunt semnate aparte

Ah !... pe plajă la Mamaia !

Unii mai ales „unele“ visează de fericirea de a fi petrecut 3—4 săptămâni pe plaja dela Mamaia ! „Cele“ ce nu au fost acolo, suspină invidiind fericirea celorlalte „mai „fericite“... Care e însă realitatea ?

Plaja, în urma estravaganțelor moderne a devenit pentru oamenii de bun simț ceva de nesuferit ; costumele de baie, pe cari le întrebuițează mai ales „unele dame“, au devenit de-a-dreptul scandaloase ; nu există nice cea mai mică decență : spatele *complet* gol, iar pieptul *aproape* gol până la brâu ! nu cugetă „aceste dame“, cu cât arată mai multă goliciune, cu atât sunt mai respingătoare, de-a-dreptul grețioase !... și apoi purtarea „acestor dame“ pe plajă ?... adevărată ... babilonie !...

Și acum că, „aceste dame“ pe plajă abuzează de morală și demnitate ... treacă-ducă-se ! că pe plaiă umblă costumate „așa“

cum umblă, bine, e plajă; dar că „aceste dame“, „acești indivi-
diși inconscii“ apar în oraș (Constanța) la preumblare, ba! ce e
mai mult apar și în restaurant în costumul sumar amintit mai
sus, trebuie să spun că e scandalos! își bat joc de ospetii din
restaurant! Pentru că iată cum stă lucrul: omul merge la res-
taurant — vorbesc de Constanța, restaurantul din Piața Ovidiu —
se pune la o masă și pe când mănă, vine o „atare damă“ și
se pune la masa vecină întoarsă cu spatele cătră el; de departe
deja se simte mirosul de alifii și uleiuri, cu cari se ung, ca să
nu le crape pielea de arsura soarelui; ce-ți rămâne de făcut?
dacă e posibil te scoli dela masă și te muți la o altă masă mai
îndepărtată, ca să scapi de mirosul acestor exalații! A apărea în
un atare costum sumar în restaurant, a uita întru atâta de dem-
nitatea de femeie, e deadreptul o . . . . ! Nice nu-și poate închi-
pui cineva ce dispreț capătă omul pentru acești indiviși incon-
scii! . . .

Primăria și poliția orașului Constanța și peste tot a stațiu-
nilor cu plajă la mare ar trebui să aibă mai multă grijă de
atari persoane și să-le aducă la *raison*, că cel puțin pe corso și
în restaurantele mai de frunte se apară îmbrăcate ca toată lumea,
deoarece publicul mai bun, publicul, care dă ceva pe decență și
demnitate, o să rămână la anul viitor departe de Constanța-Ma-
maia, etc. și ar fi pagubă că din atari cause o plajă așa fru-
moasă să rămână mai puțin cercetată! . . .

Ar trebui să se intervină la Min. de Interne, că să deie
poliției ordin în privința aceasta, ordin general pentru toate sta-
țiunile, că așa poliția să aibă dreptul de control, iar primăriile să
afișează pe teritoriul stațiunilor lor, că este strict interzis a intra în
restaurante, cafenele, etc. în costume așa sumare; cuget că e în
interesul respectivelor stațiuni și cuget și al . . . bunei cuviințe! . . .

*

Și fiindcă mai sus a fost vorba de atari datini rele, cred
că fac bine dacă mai amintesc una, ce o au damele, ba și unii
domni mai tineri, anume: abia se aședă la o masă în restaurant
îndată scot un pieptene și încep a-și pieptena părul, fără a lua
în considerare, că la masa vecină șede cineva la mâncare și
ușor poate sbura un păr în fârfuria vecinului! deasemenea se
poate observa această datină rea și în vagoanele C. F. R., proastă
datină! . . . dacă cineva e așa grijuliu de aparența sa, meargă la
toilette și acolo se poate pieptăna, dar să nu molesteză pe veci-
nii săi; *asta o cere bunacuviință!* . . .

Cercetași, străjeri, lăncieri, etc.

Conform scirilor din gazete, cercetașii, cercetașele, străjării, lăncierii, etc. și mai știu eu ce atari corporații mai există, au invadat anul acesta o mulțime de stațiuni balneare și climatice, formând acolo tabere pe câte 3—4 săptămâni. Lucrul pare a fi simplu de tot, dar totuși nu e așa: în unele stațiuni aceste tabere, dupăcum scriu gazetele, au devenit o plagă pentru stațiune, dedându-se la neregularități și disordine; așa d.e. gazetele din Capitală au scris că la Carmen-Sylva lăncierii, adunați în taberă, ar fi bruscat publicul și fiind provocați de autorități la ordine s'ar fi baricadat (?) în corturile ori bărăicile lor!??...

Am văzut și eu la Constanța pe molo multe grupuri de cercetași, etc., dar numai o impresie bună nu au făcut, căci, abstrăgând dela o ținută cam gălăgioasă, cântau nesce cântece cu anumite refrenuri, ca: ptiu!, ha! bu!... numai armonioase și frumoase nu erau!...

Apoi taberile aceștea vor deveni cu timpul în stațiunile balneare de nesuferit; nu toate stațiunile au canalizare, etc. și unde nu e canalizare taberile trebuie să-și sape latrine, sau mai știu eu ce; când pleacă cu tabăra, latrinele trebuie astupate; asta merge un an doi, apoi tot iese mirosul la iveală și în câțiva ani stațiunea e infectată!... Nu știu ce vor dice vizitatorii acestor stațiuni?...

Am văzut în atari tabere și fetițe dela 12—18 ani. Cum își pot lăsa mamele (*adevăratele mame*) fetițele lor să trăiască 3—4 săptămâni; adunate în atari tabere respective corturi? Se află printre ele, că ori și unde și unele elemente rele, dela cari cele mai mici învață tot soiul de lucruri detestabile: aceasta e realitatea! veți-bine mamele vor fi făcând undeva plajă, expunându-și toate formele și bucurându-se că au scăpat de fetițe!... E trist și dureros!...

Se scie că din tabere unii sau unele se reîntorc acasă cu cutare sau cutare boală, cel puțin cu o datină rea; cea mai bună dovadă sunt concentrările în tabere ale soldaților! Câți nu se reîntorc cu o boală sau alta acasă, deși sunt mai sever supraveghiați că cercetașii (ele) în tabere!... O gazetă scria că o comandantă de cercetașe gonă în fugă nebună în automobil, iar fetițele mergeau pe jos prin praful străzii! atunci ce supraveghiere e asta?...

Nu mă pot împăca cu atari tabere ; prea puțină supraveghiere ; e prea neigienic a aduna în un cort 10—15, sau chiar mai mulți copii, resp. fetițe, nu toți sunt sănătoși-tun și așa unul capătă dela altul o boală sau alta ! . . .

Să se studieze mai bine toată problema cercetășiei ; se pot aranja excursiuni : ici-colea în o stațiune, localitate să rămână 2—3 zile, încartiruiți în școli, etc. dar să se înceteze cu taberile și corturile ! Ei sunt încă tineri, sănătoși, nu au lipsă de o ședere de 3—4 săptămâni în o stațiune balneară, etc. — poate comandanților ori comandantelor lor le convine șederea — da, să facă o excursie pe un munte oarecare și acolo să-și facă tabără pe câteva zile, dar nu tabere în stațiuni balneare, unde sunt numai spre molestarea vizitătorilor, cari cercetează aceste stațiuni *pentru a-și căuta de sănătate* ; afară de aceia tineretul e destul de desordonat chiar și în timpul școalei, când totuși e mai de aproape supravegheat de părinți, profesori, etc. Ce va fi în 3—4 ani, continuând a-i lăsa să hoinărească așa liberi prin taberile și corturile lor ?

Nu, nu este bine, ba mai mult, e chiar periculos ! Poate se vor supăra mulți pe mine, eu însă am spus, ce aveam de spus ; cei ce înțeleg, vor medita puțin asupra acestor lucruri ! . . .
